

at det ogsaa ved Lov skulde bestemmes, hvad der skulde regnes til den faste Statstjeneste; thi naar Udvalget meente, at man ikke kunde gaae ind paa min Anskuelse, fordi derved vilde skee et Indgreb i et kongeligt Prærogativ, saa maatte det forekomme idetmindste sandsynligt, at Udvalget tvertimod ikke vilde, at det ogsaa ved Lov skulde bestemmes, hvilke Embedsmand den faste Statstjeneste skulde indbefatte. Thi, som ogsaa den ærede Finantsminister har paa- viist det, derved skeer ikke blot et lignende Indgreb i hvad man vilde kalde et kongeligt Prærogativ, da det jo i Grundlovens § 22 er bestemt, at alle Embedsmænd blive at udnævne af Kongen, men derved vilde endnu skee et større Indgreb, thi høist rimeligt vilde i mange Tilfælde det, som nu er fast Statstjeneste, gaae over til at blive Ansættelse paa Tid eller Op- sigelse, da det jo ellers paa ingen Maade vilde kunne faae den Indflydelse paa Pensionsbyrden, som dog tilsigtes, baade ad den ene og ad den anden Vej. Den ærede Finantsminister har nu sagt Dem, hvorledes ogsaa han anseer, at det, der er det egentlige Difference-Punkt mellem Udvalget og mig, er om Kongens Ud- nævnelse eller fast Tjeneste skal være det, som skal enten ikke give eller give Pensionskravet, og jeg troer, efterat jeg allerede under den første Forhandling saa omstændelig har udtalt mig derover, og efterat den ærede Finants- minister nu ogsaa har udtalt sig over dette Punkt, ikke i saa Henseende at behøve at tilføie An- det, end at det i mange Tilfælde vilde føre til ikke saa praktiske Vanskeligheder, naar en An- sættelse paa Aarmaal skulde udelukke fra Pen- sionsberettigelse, indtil Vedkommende idetmindste havde tjent i et temmelig betydeligt Tidrum, thi deraf vilde Følgen ogsaa være den, at Ingen af dem, som tidligere vare indtraadte i den faste Tjeneste, og der i Statstjenesten havde vundet visse Kundskaber og ogsaa havde er- hvervet sig en vis Tillid, kunde gaae over til de Poster, som herefter skulle betragtes som Ansættelse paa Tid — jeg tænker herved nær- mest paa den store Klasse af Betsninger, som Udvalget dog sikkert ogsaa har havt for Øie, nemlig Oppebørselsposterne. Det kan være et Spørgsmaal, om det overhovedet vilde være rigtigt, i nogen vidt Omfang at anvende Ud-

valgets Princip paa dette Slags Tjenester; jeg siger, der kan være Spørgsmaal herom, skøndt jeg tilstaaer, at jeg ikke troer, at det gaaer an at gjøre Oppebørselsbetjeningerne overhovedet eller i et stort Omfang til An- sættelser paa Tid; og jeg skal anføre mine Grunde. Det er blevet sagt, at der i disse Tjenester ikke udfordres den særdeles Danielse, som egent- lig er et af de Momenter, paa hvilke i det Hele Embedsmændenes Pensionskrav er bygget; men der udfordres hos dem, der skulle røgte disse Embeder, en høj Grad af Redelighed og at de skulle fortjene en høj Grad af Tillid, som igjen skal finde sin Støtte i disse Stillin- gers Sikkerhed. Desuden er Ansættelsen i Oppebørselsbetjeningerne, idetmindste i de større, ofte betinget af Omstændigheder, som Stilling af Caution og Eignende, som kunde gjøre det meget tvivlsomt, om det vilde lade sig ud- føre at gjøre dem til Tjenester paa Tid. Men, som sagt, herom kunne Meningerne være forskjellige; derimod maa det være temmelig klart for Alle, at naar man netop stiller disse Poster i Udsigt for dem, som have tjent i læn- gere Tid i Contoirerne — og vi have netop under Finantsråden hørt det flere Gange paa- beraabt, at det staaer i Finantsministerens Magt at befordre dem, som have tjent i Con- toirer, over i saadanne Betsninger og man har fortroet dem til denne Slags Forfrem- melse — saa stiger jeg, gaaer det ei an at binde Pensionskravet til den faste Tjeneste, og det bliver mere end tvivlsomt, om man ikke alene af dette Hensyn vel bør vogte sig for at an- vende dette Princip i en vidt Omfang; thi falder Pensionskravet sammen med den faste Ansættelse, saa gjør man det umuligt for saa- danne Embedsmænd at gaae over i de Tjene- ster, hvor de kun skulle ansættes paa Tid. Men vil man sige, dette Spørgsmaal ligger slet ikke her for og vil i det Hele udfordre langt mere dybtgaaende Undersøgelser, end det nu leilighedsvis kan blive til Deel; men netop derfor forekommer det mig urigtigt at bygge Pensionsloven paa Noget, om hvis Rigtighed Tinget slet ikke endnu kan være overbevist, og paa Noget, som i alt Fald kun kan blive til i Fremtiden, og om hvis større eller min- dre Udstrækning med Hensyn til Statstjenesten det